

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra FISKERKONENS SANG, af 'Hroars Saga'

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Poetiske Skrifter I", i Oehlenschläger, Adam: *Poetiske Skrifter I*, udg. af H. TOPSØE-JENSEN, 1926-1930, s. 97. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-oehl01val-shoot-idm139633872181952/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter I

Ankeret holder kun svagt mellem Siv,
Landet ei holder mig bedre.
Elskov er Skipperens Tidsfordriv,
Sønner mig skienker den kraftige Viv,
Saa blev der skienkt mine Fædre.
Men mine Børn som Ællinger smaa
Lystigt maae svømme, før ret de kan gaae,
Hist udi Bølgerne blaac.

Kiølen at tømre, den mægtige Mast,
Det skal de Gutter jeg lære.
Langsomhed er en hæslig Last;
Vognen gaaer langsom, Skibet har Hast.
Derfor skal Skibet man ære.
Tru da kun Sø! jeg foragter din Qval,
Frysende dandser den trodsige Hval.
Her er min Høieloftssal.

FISKERKONENS SANG.

Paa Stranden staae de grønne Træ'r
Og vinke fremmed Smakke;
Men intet Træ dog kommer nær
Min Bøg paa Brøndby Bakke.

Og om mit Træ blandt tusind stod,
Jeg kunde vel det kiende;
Jeg er ei ved det gamle Mod,
Maa jeg det Ryggen vende.

Vel alle Blade voxe grønt,
Som var Ethvert det samme;
Men intet voxer mig saa skjønt,
Som paa min gamle Stamme.